

Хоку музичні

Юрій Гундарєв

Автор трирядків, які пропонуються вашій увазі, вважає, що українській поезиці органічно притаманна рима. І тому складає римовані хоку, які вже охрестили музичними.

ВІЙНА ВБИВАЄ.
ЗЕМЛЯ ЗМУЧЕНА СТОГНЕ.
БАГРЯНА ТРАВА.

Весь світ замело...
Навіщо ж сюди прийшов?
Щоб нести тепло.

Один. Самота.
Дощ стукотить у вікно.
Один. Саме ти.

Раптом у тиші,
Мов яблука з дерева,
Падають вірші.

Тінь срібнокрила...
Я відчиняю вікно —
Ніч зупинилась.

Ці сходи старі
Запрошують нагору...
Там, де попіл мрій.

Згасають вогні...
В небі удвох повз зорі
Пливем на човні.

Кішка розкоса
Сидить на підвіконні.
Слухає осінь.

Повзе самота...
Метеликом б'ється сон.
Рахуй знов до ста.

Тих днів не треба —
Їх вирву з календаря...
Це дні без тебе.

Вмить тануть вогні...
Ти — графіка Матісса
На білій стіні.

Сніг такий білий,
Наче твоє обличчя...
Вир заметілі.

Бриніння тиші...
У серці, як горобці,
Стрибають вірші.

Душа і тіло —
Запалені сірники...
Вже відболіло.

Цей день похмурий —
Чорне змінює біле...
Клавіатура.

Очей твоїх струм
Просвічує, мов рентген...
Ти бачиш мій сум.

Дівчинка руда
Дарує тобі квітку...
Наче сонця дар.

Дай сили, Боже,
Битись у двері глухі!
Пустить хто, може...

На горизонті

Хмар виноградне гроно...
Чи брати зонтик?

Наче Марсель Пруст,
Збираю час в долоні...
Пісок поміж рук.

Видіння чи сон:
Дарує ієрогліф
Мацуо Басьо.

Візьми чорнило,
Постав останню крапку...
Перо застигло.

Як дні і ночі
Зістарили дзеркало...
Юні лиш очі.

Все сіре зовсім.
Дощ барабанить в вікно...
Самотність. Осінь.

Чорні і білі —
Б'ються, вирують фарби...
Твориться ціле.

Лиш дим звідтіля,
Де спалені вщент мости...
Почни все з нуля.

В синій глибині
Пливуть самотнім шляхом
Душі, мов човни.

Небо без краю...
Сосни-баскетболісти
В м'яч-сонце грають.

Життя — це книга:
Є розділ, де б'є вогонь,

І той, де крига.

ВІЙНА ВБИВАЄ.

СОНЦЕ ЦІЛУЄ ЗЕМЛЮ.

ЖИТТЯ ТРИВАЄ.